

et for voldtægt er for lavt og har derfor været med til i regeringen at fremsætte det her forslag.

Men det var til fru Anne Baastrup, der vist sagde, at konservative justitsministre havde haft magten fra 1982 til 1993. Nej, vi havde justitsministerposten, men magten sad i Folketinget, og på det retspolitiske område var der konstant et flertal imod regeringen på daværende tidspunkt. Jeg husker det, for jeg har været medlem siden 1984, og jeg kom ind som suppleant i Retsudvalget i 1984, og jeg husker mange debatter fra dengang, hvor hr. Hagen Hagensen var vores ordfører, og jeg var en ydmyg backbencher, men hvor vi også dengang på en række retspolitiske områder som bl.a. vold og den slags var talsmænd for, at der skulle ske en skærpelse. Men vi måtte konstatere dengang som i dag, at Folketingets flertal har en anden holdning. Det har jeg respekt for, jeg kæmper bare for at ændre den.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

De strafferammer, vi har, blev fastlagt i slutningen af 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne. Det vil sige: Det var ikke et folketingsflertal, der op igennem 1980'erne kunne styre noget som helst.

Det, det handlede om, var, at den tidligere justitsminister Ninn-Hansen ikke fandt, at man skulle rejse sagen og køre sagerne videre, at han ikke syntes, at Rigsadvokaten skulle have en særlig instruktion om, at man skulle føre sagerne op til Højesteret for at fastlægge et andet niveau.

Det er det, det handler om, og det burde hr. Helge Adam Møller erkende og så lade være med hele tiden bare at slå ud med armene og sige, at det var, fordi der var et andet retspolitisk flertal. Det retspolitiske flertal havde fastlagt strafferammen, som den ligger nu; den blev bare ikke udnyttet.

Det var den proces, der skete gennem 1980'erne. Ingen af os kan jo forstå, hvad det er, der er sket f.eks. på voldtægtsområdet, men det er den proces, der er sket.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Søren Søndergaard, og det er tredje omgang.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg må ærligt indrømme, at jeg er lidt nervøs for den der flæskestegsretspolitik, hvor man sidder

over julefrokosten og banker i bordet og konstaterer, hvordan den ene og den anden skal dømmes, og så ser vi, at når tingene kommer ind i en retssal, argumenterne bliver lagt frem, og tingene bliver belyst ordentligt, jamen så er tingene lige pludselig helt anderledes, og så dømmer folk anderledes. Det er det, der gør, at man får nogle afvigelser imellem strafferammen og den aktuelle straf.

F.eks. vil jeg minde hr. Helge Adam Møller om – hr. Helge Adam Møller husker måske sagen – at både han og en række andre ordførere gik ud og havde en meget markant holdning til nogle straffe, der var givet i en konkret voldtægts sag, hvor jeg vil sige: Det var noget, der skete, uden at de ordførere havde nogen som helst mulighed for at have en konkret viden om, hvad der var foregået, en konkret viden om ting, som var kommet frem i en retssal, og som var blevet fremlagt under retssagen. Det er det, jeg synes er problemet. Jeg synes ikke, hr. Helge Adam Møller forholder sig til, at der altså er nogle nævninge, som rent faktisk forholder sig til det, der kommer frem under retssagen, og ikke bare nogle strafferammer.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg ved såmænd ikke, hvor uenige hr. Søren Søndergaard og jeg er på det her område. Jeg nævnte jo selv et eksempel før med uagtssomt manddrab.

Jeg sagde netop, at det er godt og rigtigt, at vi har en strafferamme, der går helt fra bøde over hæfte i gamle dage til fængsel og under skærpene omstændigheder helt op til fængsel i 4 år. Det giver jo et vist spændrum, og det er fint, for der kan godt være nogle, der kommer til at dræbe et menneske i trafikken, hvor det faktisk efter min mening er rimeligt efter en konkret vurdering – den med solen og lyset – at de får en stor bøde, men det er urimeligt, at nogen i andre tilfælde, hvor der også kun er dræbt én, men hvor vedkommende efter min mening stort set begår det helt bevidst, fordi han ikke har kørekort, har drukket for meget og kører for hurtigt over for rødt lys, ikke får en helt anden straf.

Det, der er kedeligt, synes jeg, er, at man gang på gang, når man får domsudskriverne fra danske domstole, hvad enten det er byretter eller landsretter, og sidder og læser de aktuelle domme, kan se nogle områder, hvor dommene i hvert fald strider markant imod min og konservativ retsfølelse. Jeg anerkender, at andre kan